

Wysokość stawek w opodatkowaniu nieruchomości w 2022 r.

Opracowanie powstało na podstawie danych pozyskanych z części A *Sprawozdania podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego*¹ (zwanego dalej sprawozdaniem SP-1), tj. danych o wysokości stawek podatku od nieruchomości, średniej ceny skupu żyta i średniej ceny sprzedaży drewna określonych uchwałami rad gmin i przyjmowanych dla potrzeb wymiaru odpowiednio podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego na terenie poszczególnych gmin w 2022 r. Obowiązek sprawozdawczy w tym zakresie został unormowany w art. 7b ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych² oraz rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 20 grudnia 2017 r. w sprawie sprawozdania podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego³.

Dane z części A sprawozdania SP-1 zostały opublikowane na stronie www.podatki.gov.pl Podatki i opłaty lokalne/Ewidencja i sprawozdawczość podatkowa/SP-1 bazy danych i opracowania/SP-1 2022 część A Baza Danych.

¹ Stan na 21 lipca 2022 r.

² Dz. U. z 2019 r. poz. 1170 z późn. zm.

³ Dz.U. z 2017 r. poz.2455.

1. Stawki w podatku od nieruchomości

1.1. Stawki maksymalne

Wysokość stawek podatku od nieruchomości uchwalana jest przez rady gmin⁴, które jednocześnie uprawnione są do ich różnicowania przy zastosowaniu kryteriów wskazanych w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych lub własnych. Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych określa górne granice stawek podatkowych (tzw. stawki maksymalne), które w przypadku stawek kwotowych są corocznie waloryzowane przy zastosowaniu wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszanego przez Prezesa GUS.

Tabela 1. Górne granice stawek podatku od nieruchomości w 2022 r.

Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Wysokość stawki
Grunty:	
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	1,03 zł
pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych	5,17 zł
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	0,54 zł
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	3,40 zł
Budynki:	
mieszkalne	0,89 zł
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	25,74 zł
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	12,04 zł
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	5,25 zł
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	8,68 zł
Budowle	2%

Źródło: Opracowanie własne na podstawie obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 22 lipca 2021 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych w podatkach i opłatach lokalnych⁵ oraz ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

W 2022 r. jedynie 122 gmin z 2477 (4,9% gmin ogółem) zdecydowało się na uchwalenie wszystkich stawek podatku od nieruchomości w wysokości równej górnym granicom stawek wynikających z ustawy, czyli w maksymalnej wysokości w tym roku. W tej liczbie było 14 miast na prawach powiatu, 28 gmin miejskich, 56 gmin wiejskich i 24 gminy miejsko-wiejskie. Gminy te również nie wprowadziły dodatkowych stawek w podatku od nieruchomości, czyli nie różnicowały⁶ stawek w ramach poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania.

Znacznie częściej stosowano stawki w maksymalnej wysokości dla wybranych rodzajów przedmiotów opodatkowania nie różnicując wysokości danej stawki.

⁴ W 2022 r. 2 gminy nie uchwałyły stawki podatku od nieruchomości dla gruntów niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji.

⁵ M.P. poz.724

⁶ Za gminy nieróżnicujące stawek uważa się gminy, które dla danej kategorii przedmiotu opodatkowania wynikającej z ustawy o podatkach i opłatach lokalnych uchwałyły wyłącznie jedną stawkę lub kilka stawek w takiej samej wysokości.

Tabela 2. Gminy nieróżnicujące danej stawki i stosujące ją w maksymalnej wysokości⁷.

Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Gminy ogółem	Miasta na prawach powiatu	Gminy miejskie	Gminy wiejskie	Gminy miejsko-wiejskie
	Liczba (udział)	Liczba (udział)	Liczba (udział)	Liczba (udział)	Liczba (udział)
Grunty:					
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	462 (18,7%) (19,4%)	34 (51,5%) (56,7%)	62 (26,3%) (27,8%)	258 (17,1%) (17,5%)	108 (16,3%) (17,3%)
pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych	1258 (50,8%) (50,8%)	38 (57,6%) (57,6%)	99 (41,9%) (41,9%)	775 (51,2%) (51,2%)	346 (52,3%) (52,3%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	325 (13,1%) (15,2%)	27 (40,9%) (45,0%)	48 (20,3%) (22,0%)	168 (11,1%) (12,8%)	82 (12,4%) (15,0%)
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	1209 (48,8%) (48,9%)	40 (60,6%) (61,5%)	99 (41,9%) (41,9%)	744 (49,2%) (49,2%)	326 (49,2%) (49,4%)
Budynki:					
mieszkalne	427 (17,2%) (17,4%)	30 (45,5%) (45,5%)	52 (22,0%) (22,5%)	236 (15,6%) (15,7%)	109 (16,5%) (16,7%)
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	275 (11,1%) (12,1%)	27 (40,9%) (51,9%)	52 (22,0%) (26,8%)	138 (9,1%) (9,5%)	58 (8,8%) (10,0%)
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	1135 (45,8%) (45,8%)	40 (60,6%) (60,6%)	94 (39,8%) (39,8%)	713 (47,1%) (47,2%)	288 (43,5%) (43,5%)
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	1093 (44,1%) (44,2%)	38 (57,6%) (59,4%)	89 (37,7%) (37,9%)	672 (44,4%) (44,4%)	294 (44,4%) (44,5%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	234 (9,4%) (13,3%)	27 (40,9%) (50,0%)	41 (17,4%) (23,8%)	113 (7,5%) (10,2%)	53 (8,0%) (12,6%)
Budowle	2125 (85,8%) (100,0%)	57 (86,4%) (100,0%)	208 (88,1%) (100,0%)	1347 (89,0%) (100,0%)	513 (77,5%) (100,0%)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2022 r.

Liczba gmin stosujących daną stawkę w maksymalnej wysokości była różna dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania. Wszystkie gminy, które nie różnicowały stawki w opodatkowaniu budowli, uchwaliły ją w wysokości górnej granicy,

⁷ *Udział*: pierwszy nawias - udział gmin stosujących dla danego rodzaju przedmiotu opodatkowania stawkę w maksymalnej wysokości do liczby gmin ogółem, drugi nawias – udział gmin stosujących dla danego rodzaju przedmiotu opodatkowania stawkę w maksymalnej wysokości do liczby gmin nieróżnicujących wysokości danej stawki.

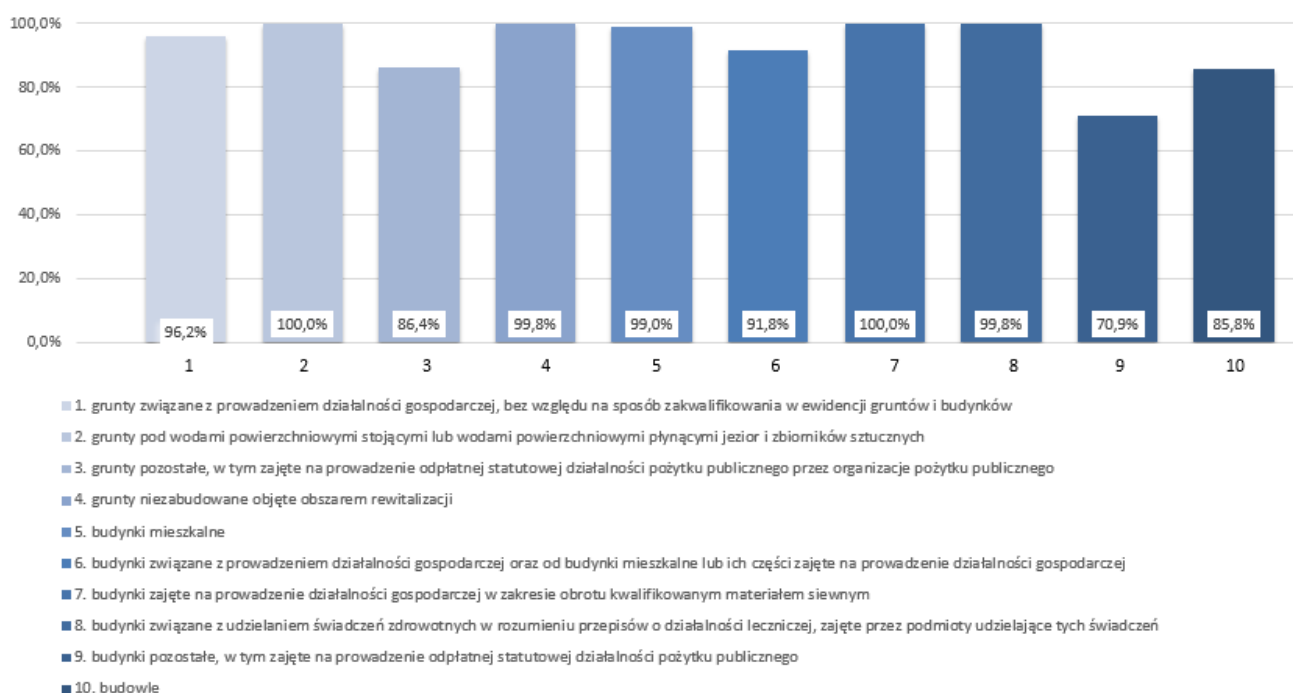
tj. w wysokości 2% wartości. Wysoki udział gmin, które uchwałyły stawkę maksymalną wystąpił również w opodatkowaniu gruntów pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych, a także gruntów niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji. Stawki maksymalne często dotyczyły opodatkowania budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym oraz budynków związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych.

Z kolei relatywnie najrzadziej maksymalna stawka stosowana była – jako jedyna stawka – w opodatkowaniu budynków pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego. Gminy równie niechętnie uchwałyły w maksymalnej wysokości stawki także dla budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

1.2. Przeciętna wysokość stawek podatku od nieruchomości w 2022 r.

Na podstawie danych uzyskanych z części A sprawozdania SP-1 o wysokości stawek podatku od nieruchomości przeciętna wysokość stawek w podatku od nieruchomości prezentowana jest wyłącznie w odniesieniu do gmin, które nie różnicują stawki dla danego przedmiotu opodatkowania. Takie podejście jest uzasadnione relatywnie dużą liczbą takich gmin, udział gmin nieróżnicujących stawek danego rodzaju przedmiotu opodatkowania kształtuje się bowiem w 2022 r. od 70,9% gmin w przypadku stawki od budynków pozostałych do 100% gmin w przypadku stawki od gruntów pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych.

Wykres 1 .Udział gmin stosujących jedną stawkę dla danego przedmiotu opodatkowania w liczbie gmin ogółem w %

Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2022 r.

Powyższe uwarunkowania zostały uwzględnione w tabeli obrazującej wysokość średnich stawek dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania ogółem i w podziale na poszczególne typy gmin.

Tabela 3. Średnie stawki podatku w grupie gmin nieróżnicujących stawek podatku od nieruchomości.

Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Gminy ogółem	Miasta na prawach powiatu	Gminy miejskie	Gminy wiejskie	Gminy miejsko-wiejskie
	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)	Średnia stawka (Udział w stawce maksymalnej)
Grunty:					
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	0,91 zł (88,6%)	0,99 zł (95,8%)	0,94 zł (91,6%)	0,90 zł (87,5%)	0,92 zł (89,4%)
pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych	4,91 zł (94,9%)	4,98 zł (96,3%)	4,86 zł (94,1%)	4,89 zł (94,6%)	4,95 zł (95,7%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	0,38 zł (70,9%)	0,48 zł (88,8%)	0,43 zł (80,2%)	0,37 zł (68,2%)	0,39 zł (71,6%)
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	2,96 zł (87,1%)	3,20 zł (94,1%)	2,99 zł (88,0%)	2,95 zł (86,9%)	2,94 zł (86,5%)
Budynki:					
mieszkalne	0,73 zł (82,4%)	0,82 zł (91,8%)	0,79 zł (89,2%)	0,71 zł (79,9%)	0,76 zł (84,9%)
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	22,05 zł (85,7%)	24,82 zł (96,4%)	23,98 zł (93,2%)	21,53 zł (83,6%)	22,48 zł (87,3%)
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	11,17 zł (92,8%)	11,60 zł (96,4%)	11,40 zł (94,7%)	11,06 zł (91,9%)	11,29 zł (93,8%)
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	4,95 zł (94,3%)	5,04 zł (96,1%)	4,97 zł (94,6%)	4,91 zł (93,6%)	5,02 zł (95,7%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	6,32 zł (72,8%)	8,04 zł (92,6%)	7,56 zł (87,1%)	5,95 zł (68,5%)	6,56 zł (75,6%)
Budowle	2,0% (100%)	2,0% (100%)	2,0% (100%)	2,0% (100%)	2,0% (100%)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2022 r.

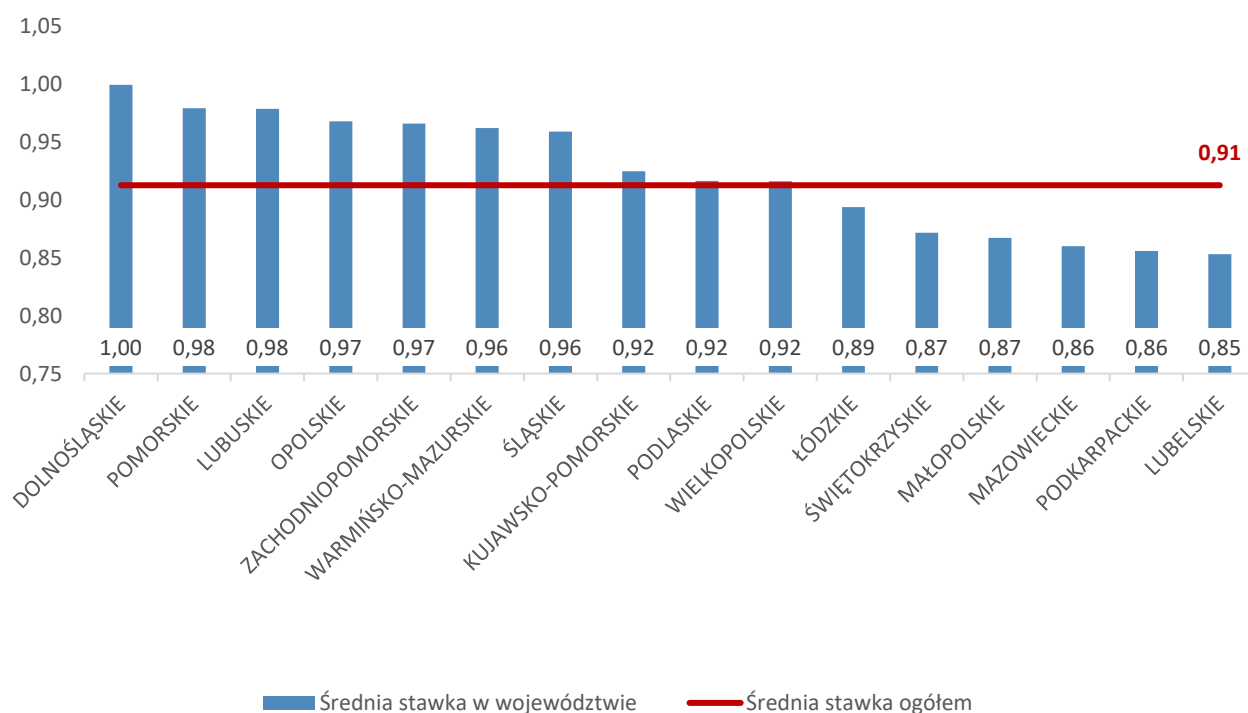
Przeciętnie dla ogółu gmin obniżki stawek dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania są relatywnie niskie. Najwyższa obniżka w wysokości 29,1% dotyczy stawki dla gruntów pozostałych, co oznacza średnią stawkę dla ogółu gmin w wysokości 0,38 zł za 1 m² powierzchni przy stawce maksymalnej w wysokości 0,54 zł za 1 m² powierzchni.

Wysoka około 27% obniżka średniej stawki podatku dla grupy gmin nieróżnicujących stawek wystąpiła także w przypadku budynków pozostałych, co oznacza średnią stawkę w wysokości 6,32 zł za 1 m² powierzchni użytkowej budynków przy stawce maksymalnej w wysokości 8,68 zł za 1 m² powierzchni użytkowej.

Relatywnie najniższe średnie stawki podatku występują przeważnie w gminach wiejskich, natomiast najwyższe w miastach na prawach powiatu. W miastach na prawach powiatu udział średniej stawki od budynków pozostałych w maksymalnej stawce jest o 24,2 punktu procentowego wyższy niż w gminach wiejskich. Istotna różnica między tymi rodzajami gmin, w wysokości 20,6 punktu procentowego, występuje także w odniesieniu do udziału stawki od gruntów pozostałych w stawce maksymalnej.

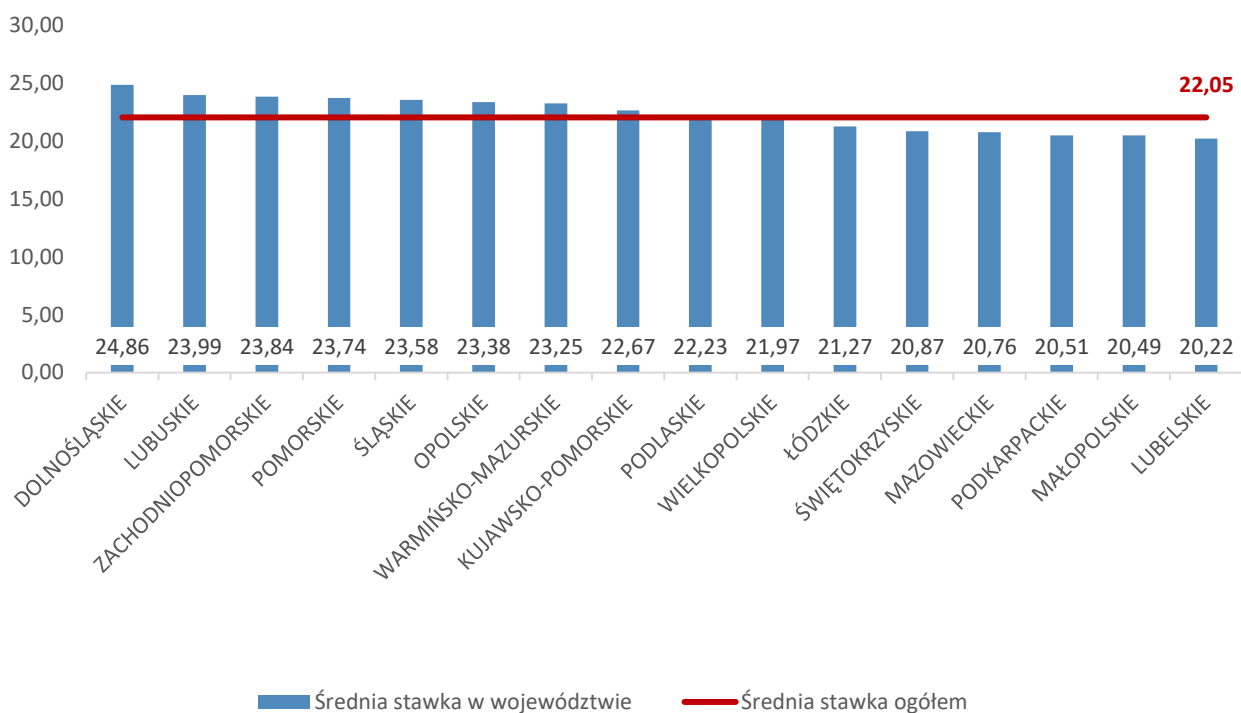
Wysokość średnich stawek podatku od nieruchomości w grupie gmin stosujących jedną stawkę dla danego przedmiotu opodatkowania wykazuje różnice także w układzie terytorialnym. Województwem o stosunkowo wysokich średnich stawkach podatku było dolnośląskie, natomiast województwem, w którym obowiązują relatywnie niskie średnie stawki podatku jest lubelskie. Poniżej przedstawiono średnie stawki dla wybranych rodzajów przedmiotów opodatkowania w podatku od nieruchomości ogółem i w województwach.

Wykres 2. Średnia wysokość stawki dla gruntów związanych z działalnością gospodarczą ogółem i w województwach [zł].

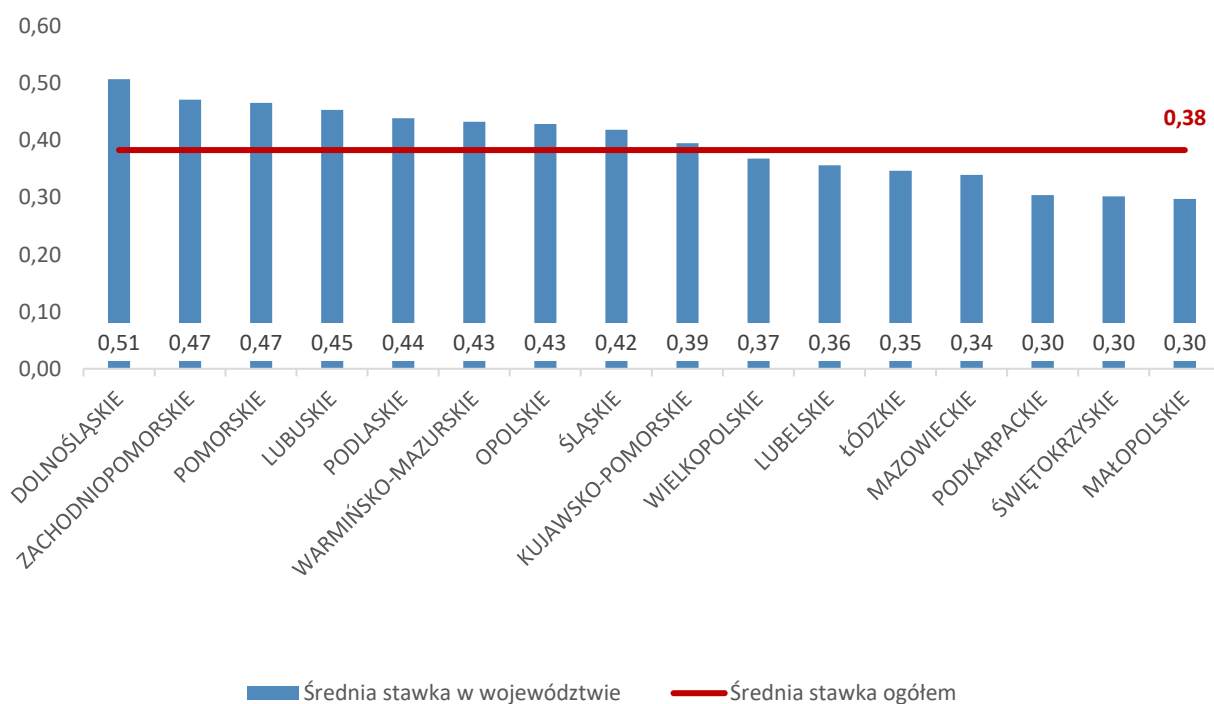
Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2022 r.

Wykres 3. Średnia wysokość stawki dla budynków związanych z działalnością gospodarczą ogółem i w województwach [zł].

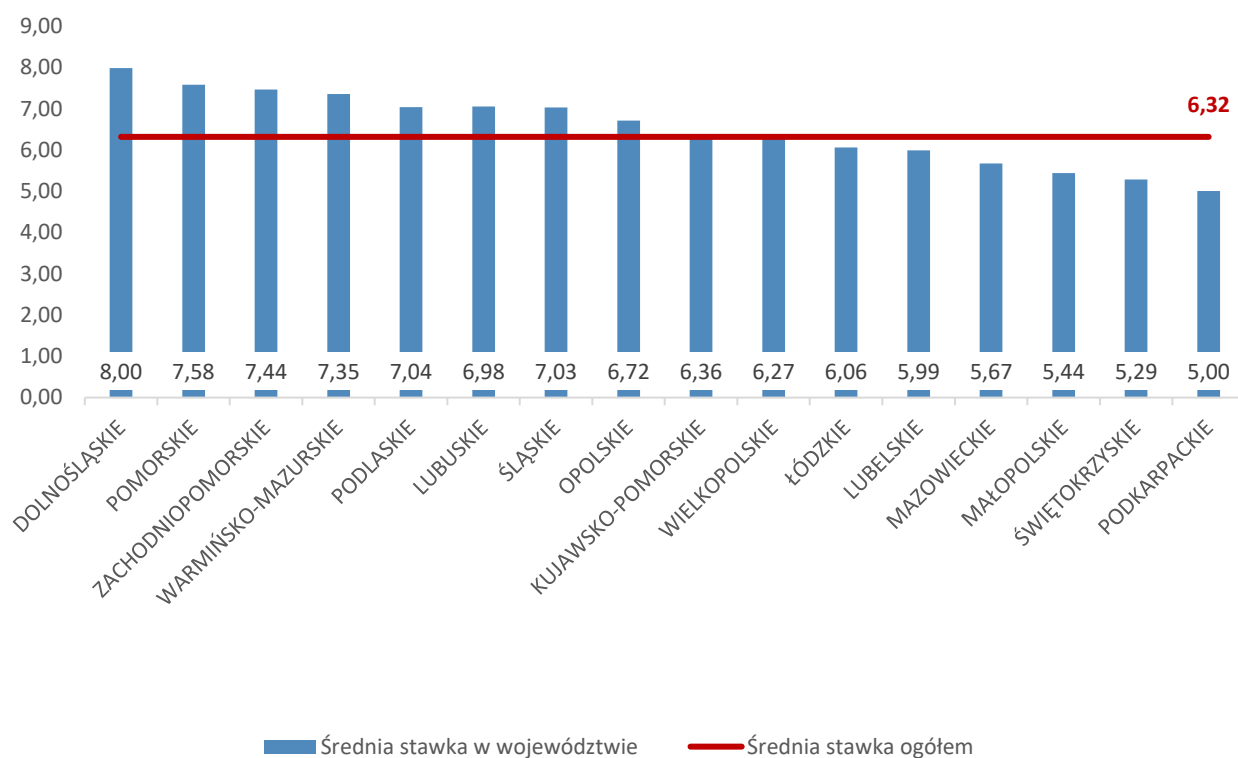
Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2022 r.

Wykres 4. Średnia wysokość stawki dla gruntów pozostałych ogółem i w województwach [zł].

Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2022 r.

Wykres 5. Średnia wysokość stawki dla budynków pozostałych ogółem i w województwach [zł].

Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2022 r.

1.3. Różnicowanie stawek w podatku od nieruchomości

Tabela 4. Gminy stosujące więcej niż jedną stawkę dla danego rodzaju przedmiotu opodatkowania.

Rodzaj przedmiotu opodatkowania	Gminy ogółem	Miasta na prawach powiatu	Gminy miejskie	Gminy wiejskie	Gminy miejsko-wiejskie
	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)	Liczba (Udział w liczbie gmin ogółem)
Grunty:					
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	95 (3,8%)	6 (9,1%)	13 (5,5%)	37 (2,4%)	39 (5,9%)
pod jeziorami, zajęte na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych	1 (0,0%)	0 (0,0%)	0 (0,0%)	0 (0,0%)	1 (0,2%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	337 (13,6%)	6 (9,1%)	18 (7,6%)	199 (13,2%)	114 (17,2%)
niezabudowane objęte obszarem rewitalizacji	3 (0,1%)	1 (1,5%)	0 (0,0%)	1 (0,1%)	1 (0,2%)
Budynki:					
mieszkalne	26 (1,0%)	0 (0,0%)	5 (2,1%)	12 (0,8%)	9 (1,4%)
związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynki mieszkalne lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej	203 (8,2%)	14 (21,2%)	42 (17,8%)	65 (4,3%)	82 (12,4%)
zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	1 (0,0%)	0 (0,0%)	0 (0,0%)	1 (0,1%)	0 (0,0%)
związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajęte przez podmioty udzielające tych świadczeń	5 (0,2%)	2 (3,0%)	1 (0,4%)	1 (0,1%)	1 (0,2%)
pozostałe, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	720 (29,1%)	12 (18,2%)	64 (27,1%)	404 (26,7%)	240 (36,3%)
Budowle	352 (14,2%)	9 (13,6%)	28 (11,9%)	166 (11,0%)	149 (22,5%)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2022 r.

Najczęściej różnicowaną stawką była stawka dla budynków pozostałych, około 29% gmin ogółem uchwaliło dla tej kategorii przedmiotu opodatkowania więcej niż jedną stawkę. Ponad 14% gmin ogółem zróżnicowało stawkę dla budowli oraz blisko 14% gmin dokonało zróżnicowania stawki dla gruntów pozostałych.

Miasta na prawach powiatu oraz gminy miejskie najczęściej różnicowały stawkę od budynków pozostałych: odpowiednio 18,2% i 27,1% tego typu gmin, a także stawkę dla budynków związanych z działalnością gospodarczą: odpowiednio 21,2% i 17,8% tego typu gmin. Ponad 36% gmin miejsko-wiejskich uchwaliło więcej niż jedną stawkę dla budynków pozostałych, gminy te chętnie różnicowały też stawki dla: budowli (22,5%) oraz gruntów pozostałych (17,2%). Gminy wiejskie zdecydowanie najczęściej uchwalały więcej niż jedną stawkę dla budynków pozostałych (26,7% tego typu gmin).

Tylko jedna gmina (miejsko-wiejska) uchwaliła więcej niż jedną stawkę podatku dla gruntów pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych. Również dla budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym tylko jedna gmina zdecydowała się uchwalić więcej niż jedną stawkę i była to gmina wiejska. Nieliczne gminy zróżnicowały stawki dla budynków związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych (5 gmin ogółem, w tym 2 miasta na prawach powiatu i po 1 gminie pozostałych typów) oraz stawki dla gruntów niezabudowanych objętych obszarem rewitalizacji (3 gminy). Tylko ok. 1% gmin ogółem zróżnicowało stawkę dla budynków mieszkalnych.

2. Stawki w podatku rolnym i podatku leśnym

W 2022 r. średnia cena skupu za 1 q żyta przyjęta do obliczania podatku rolnego wynosiła 61,48 zł, co oznacza, że maksymalna stawka podatku dla gospodarstw rolnych stanowiąca równowartość pieniężną 2,5 q żyta wynosiła 153,70 zł za 1 ha przeliczeniowy powierzchni. Średnia cena sprzedaży drewna za 1 m³ przyjęta do obliczania stawki podatku leśnego w 2022 r. wynosiła natomiast 212,26 zł, tym samym maksymalna stawka podatku leśnego, stanowiąca równowartość 0,220 m³, wynosiła 46,70 zł za 1 ha powierzchni lasu. Rady gmin są uprawnione do obniżania średniej ceny skupu żyta oraz średniej ceny sprzedaży drewna przyjmowanych jako podstawa obliczania odpowiednio podatku rolnego i podatku leśnego, tym samym mogą obniżać ustawowe stawki tych podatków obowiązujące na terenie gminy.

1030 gmin, tj. 41,58% gmin ogółem zdecydowało się na obniżenie średniej ceny skupu żyta w 2022 r. Wśród tych gmin znalazły się 731 gminy wiejskie, co stanowi około 48% tego typu gmin. Najrzadziej średnią cenę skupu żyta obniżały miasta na prawach powiatu oraz gminy miejskie: odpowiednio: 3% i 12,7% tego typu gmin.

Średnia cena skupu żyta w gminach, które zdecydowały się na jej obniżenie wynosiła 51,14 zł, tj. 83,19% średniej ceny skupu żyta ogłaszanej w komunikacie Prezesa GUS. Największych obniżek średniej ceny skupu żyta dokonali: dwa miasta na prawach powiatu oraz gminy miejskie, odpowiednio średnia cena skupu wynosiła tam 37,22 zł, tj. około 60,54% średniej ceny GUS i 46,15 zł, tj. nieco ponad 75% średniej ceny GUS. W gminach wiejskich, w których podjęto uchwały o obniżeniu ceny skupu żyta, średnia ta wynosiła 51,20 zł, tj. około 83,27% średniej ceny maksymalnej. Najwyższa średnia cena skupu żyta w wysokości 51,67 zł występowała w gminach miejsko-wiejskich, stanowiąc około 84% średniej ceny GUS.

Tabela 5. Gminy stosujące obniżoną średnią cenę skupu żyta, według typu gmin.

Typ gminy	Liczba gmin obniżających średnią cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem[%]	Średnia cena żyta [zł]	Udział średniej ceny żyta w cenie GUS [%]
Miasta na prawach powiatu	2	3,03	37,22	60,54
Gminy miejskie	30	12,71	46,15	75,06
Gminy wiejskie	731	48,31	51,20	83,27
Gminy miejsko-wiejskie	267	40,33	51,67	84,04
Razem	1030	41,58	51,14	83,19

Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2022 r.

W układzie terytorialnym, najczęściej średnią cenę skupu żyta obniżały gminy w województwie lubelskim, gdzie 81,69% gmin zdecydowało się na obniżkę. Jednocześnie gminy z tego województwa dokonały najbardziej znaczącej obniżki średniej ceny skupu żyta. Uchwalana przez nie cena była niższa od średniej ceny skupu GUS o ponad 22%. W najmniejszym stopniu z uprawnienia do obniżenia średniej ceny skupu żyta korzystały gminy województwa opolskiego, tylko 4,23% gmin z tego województwa zdecydowało się na takie działanie.

Tabela 6. Gminy stosujące obniżoną średnią cenę skupu żyta, według województw.

Województwo	Liczba gmin obniżających średnią cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem ⁸	Średnia obniżona cena żyta [zł]	Udział średniej ceny żyta w cenie GUS
Dolnośląskie	30	17,75%	51,56	83,86%
Kujawsko-Pomorskie	103	71,53%	52,93	86,10%
Lubelskie	174	81,69%	47,58	77,40%
Lubuskie	11	13,41%	51,14	83,19%
Łódzkie	98	55,37%	52,15	84,83%
Małopolskie	36	19,78%	52,90	86,04%
Mazowieckie	212	67,52%	51,24	83,35%
Opolskie	3	4,23%	51,61	83,94%
Podkarpackie	59	36,88%	48,68	79,18%
Podlaskie	24	20,34%	53,26	86,63%
Pomorskie	24	19,51%	54,23	88,21%
Śląskie	23	13,77%	50,20	81,64%
Świętokrzyskie	76	74,51%	49,19	80,01%
Warmińsko-Mazurskie	24	20,69%	56,65	92,15%
Wielkopolskie	111	49,12%	52,46	85,34%
Zachodniopomorskie	22	19,47%	58,01	94,36%
Ogółem	1030	41,58%	51,14	83,19%

Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2022 r.

Po uwzględnieniu pozostałych 1447 gmin, które nie zdecydowały się na obniżenie średniej ceny skupu żyta (w związku z czym na ich terenie obowiązywała maksymalna stawka podatku rolnego) wysokość średniej ceny skupu żyta przyjmowanej przez wszystkie gminy ogółem wyniosła w 2022 r. 57,18 zł, co stanowi 93% średniej ceny ogłoszonej przez prezesa GUS. Najniższa średnia cena stosowana była w gminach wiejskich, zaś najwyższa w miastach na prawach powiatu.

Tabela 7. Średnia cena skupu żyta, według typów gmin.

Typ gminy	Średnia cena [zł]	Udział średniej ceny żyta w cenie GUS [%]
Miasta na prawach powiatu	60,74	98,80
Gminy miejskie	59,53	96,83
Gminy wiejskie	56,51	91,92
Gminy miejsko-wiejskie	57,52	93,56
Ogółem	57,18	93,01

Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2022 r.

W odniesieniu do średniej ceny sprzedaży drewna zaledwie 78 gmin, to jest 3,15 % gmin ogółem zdecydowało się na obniżenie tej ceny i tym samym na stosowanie na swoim obszarze niższej stawki podatku leśnego. Wśród tych gmin były 4 gminy miejskie, 61 gmin wiejskich i 13 gmin typu miejsko-wiejskiego. Przeciętna, średnia cena sprzedaży drewna kształtowała się w tych gminach na poziomie 177,82 zł, stanowiąc 83,77% średniej ceny maksymalnej. Najniższa średnia cena obowiązywała w gminach miejskich i wynosiła 133,87zł, tj. 63,07% średniej ceny GUS. W gminach wiejskich średnia cena sprzedaży drewna wynosiła

⁸ Dla województw liczba gmin ogółem w danym województwie.

177,96 zł, tj. ok. 84% średniej ceny maksymalnej, zaś w gminach miejsko-wiejskich 190,66 zł, tj. 89,82% średniej ceny maksymalnej. Na obniżenie średniej ceny sprzedaży drewna w 2022 r. nie zdecydowało się żadne z miast na prawach powiatu.

Tabela 8. Gminy stosujące obniżoną średnią cenę sprzedaży drewna, według typu gmin.

Typ gminy	Liczba gmin obniżających średnią cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem [%]	Średnia cena drewna [zł]	Udział średniej ceny drewna w cenie GUS [%]
Miasta na prawach powiatu	0	-	-	-
Gminy miejskie	4	1,69	133,87	63,07
Gminy wiejskie	61	4,03	177,96	83,84
Gminy miejsko-wiejskie	13	1,96	190,66	89,82
Ogółem	78	3,15	177,82	83,77

Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2022 r.

Wśród gmin stosujących obniżoną średnią cenę sprzedaży drewna dominowały gminy województwa mazowieckiego (10,19% gmin z tego województwa zdecydowało się na obniżenie stawki) i lubelskiego (6,57% gmin z tego województwa). Żadna z gmin województwa warmińsko-mazurskiego, wielkopolskiego i zachodniopomorskiego nie obniżyła średniej ceny sprzedaży drewna, natomiast w pozostałych województwach taką decyzję podjęły od jednej do ośmiu gmin.

Tabela 9. Gminy stosujące obniżoną średnią cenę sprzedaży drewna, według województw.

Województwo	Liczba gmin obniżających średnią cenę	Udział gmin obniżających w liczbie gmin ogółem w województwie	Średnia cena drewna [zł]	Udział średniej ceny drewna w cenie GUS
Dolnośląskie	1	0,59%	0,05	0,02%
Kujawsko-Pomorskie	2	1,39%	207,50	97,76%
Lubelskie	14	6,57%	175,80	82,82%
Lubuskie	1	1,22%	182,34	85,90%
Łódzkie	8	4,52%	181,13	85,33%
Małopolskie	2	1,10%	196,12	92,40%
Mazowieckie	32	10,19%	178,83	84,25%
Opolskie	1	1,41%	201,80	95,07%
Podkarpackie	3	1,88%	189,87	89,45%
Podlaskie	5	4,24%	178,19	83,95%
Pomorskie	1	0,81%	190,00	89,51%
Śląskie	2	1,20%	157,11	74,02%
Świętokrzyskie	6	5,88%	180,09	84,84%
Warmińsko-Mazurskie	0	0,00%	-	-
Wielkopolskie	0	0,00%	-	-
Zachodniopomorskie	0	0,00%	-	-
Ogółem	78	3,15%	177,82	83,77%

Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2022 r.

Po uwzględnieniu pozostałych 2399 gmin, czyli 96,9% gmin ogółem, które nie zdecydowały się na obniżenie średniej ceny sprzedaży drewna (w związku z czym na ich terenie

obowiązywała maksymalna stawka podatku leśnego) wysokość średniej ceny sprzedaży drewna przyjmowanej przez wszystkie gminy ogółem wynosiła w 2022 r. 211,18 zł co stanowi 99,49% średniej ceny ogłoszonej przez prezesa GUS.

Tabela 10. Średnia cena sprzedaży drewna, według typów gmin.

Typ gminy	Średnia cena [zł]	Udział średniej ceny drewna w cenie GUS [%]
Miasta na prawach powiatu	212,26	100,00
Gminy miejskie	210,93	99,37
Gminy wiejskie	210,88	99,35
Gminy miejsko-wiejskie	211,84	99,80
Ogółem	211,18	99,49

Źródło: Opracowanie własne na podstawie deklaracji SP-1 cz. A za 2022 r.